

ВІДГУК
ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА
доктора економічних наук, професора
Ткаленко Світлани Іванівни

на дисертаційну роботу **Кириченко Оксани Сергіївни**
«Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку
промисловості України»,

подану на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук
за спеціальністю 08.00.03 – економіка та управління національним господарством
(економічні науки)

Вивчення дисертаційної роботи на тему «Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку промисловості України», автореферату та опублікованих праць Кириченко О.С. дозволяє сформулювати наступні узагальнені висновки, щодо актуальності обраної теми, ступеня обґрунтованості наукових положень, наданих рекомендацій, їх достовірності, новизни та повноти викладення в опублікованих працях.

1. Актуальність обраної теми та її зв'язок із науковими програмами

Економічний розвиток країн характеризується нестабільною динамікою та формується під впливом внутрішніх та зовнішніх факторів, що вирізняються різноманітністю та суперечливістю. Сучасні тенденції розвитку глобальної економіки є нерівномірними, структура світової економіки є настільки деформованою, що асиметрія є характерною її ознакою та посилюється в міру ускладнення системи. Загальновідомо, що серед детермінантів економічного розвитку, найбільший вплив мають інноваційні фактори, саме через них здійснюється еволюційний процес в економіці. Отже, актуалізується роль і значення інноваційної діяльності як ефективного виду такої діяльності, де створюється додана вартість в сучасних економічних умовах, саме при динамічному розвитку глобалізаційних та інтеграційних процесів. Сучасні методи інформаційного обміну привели до високих темпів інноваційних відкриттів і жорсткої конкуренції між товаровиробниками. Технології та інноваційні продукти визнаються детермінантами

якісного розвитку компаній і країн, їх вагомими конкурентними перевагами, а також засобом протидії глобальним соціальним і екологічним проблемам. Міждержавна конкурентна боротьба загострюється, і в цих умовах інноваційно-технологічні фактори стають ще більш впливовими.

У сучасних умовах розвиток промислових підприємств і реформування економіки України пов'язані з переходом на інноваційний шлях розвитку. Реалізація інноваційної моделі розвитку потребує значних інвестицій в усі галузі національної економіки, і в першу чергу в її добувну та переробну промисловість, бо сьогодні промисловість України базується переважно на традиційних технологіях, започаткованих ще на ранніх стадіях індустріалізації. Отже, інвестиції відіграють важливу роль у формуванні структурної політики та інноваційного розвитку, і це зумовлює необхідність обґрунтування теоретико-методологічних засад та науково-практичних рекомендацій, щодо інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України.

Комплексність, послідовність та логіка наведених аргументів свідчить про актуальність, наукову значимість і практичну направленість дисертаційного дослідження Кириченко О.С. «Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку промисловості України». Дисертаційна робота виконана у відповідності із планом науково-дослідних робіт ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», а саме: «Інноваційні механізми комплексного забезпечення економічної безпеки в умовах кризи» (номер державної реєстрації: 0120U101880), де автор здійснив обґрунтування теоретико-методологічних засад та надав науково-практичні рекомендації з інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України як основи економічної системи країни.

2. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність та новизна

Достовірність та обґрунтованість викладених наукових положень, висновків та рекомендацій базується на використанні автором державних нормативно-правових актів України, звітів України (Державного комітету статистики України,

Українського інституту науково-технічної експертизи та інформації, Інституту економіки та прогнозування НАН України тощо), інтернет-ресурсів, опублікованих досліджень зарубіжних та вітчизняних учених-економістів, результатів власних досліджень автора.

Наукові положення, висновки та рекомендації, що містяться у дисертації та виносяться на захист є цілком теоретично обґрунтованими й містять результати їх практичного використання. Їх виклад супроводжується критичним оглядом наукових робіт вітчизняних та закордонних науковців за обраною темою, вдалим застосуванням загальнонаукових принципів проведення досліджень, використанням сучасного методичного інструментарію та засобів обробки вихідної інформації. Крім того, достовірність результатів дисертаційної роботи забезпечено комплексним поєднанням загальнонаукових та спеціальних методів дослідження: методи спостереження, порівняння, абстрагування; методи декомпозиції, аналізу та синтезу; системний підхід; процесний, транзитивний, ліберально-еволюційний підходи, підхід на основі стадій, хвиль, інноваційно-еволюційний, індустріальний підхід, еволюційний і еволюційно-синергетичний методологічні підходи; індикативний, інтегральний, індексний підходи; програмно-цільовий підхід

Автор повно та достовірно характеризує мету дисертаційного дослідження, яка полягає в обґрунтуванні теоретико-методологічних засад та науково-практичних рекомендацій з інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України.

Дисертаційна робота складається зі вступу, п'яти розділів, загальних висновків, списку використаних джерел, додатків.

Автором обґрунтовано актуальність теми дисертації, визначено мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, відображено наукову новизну та практичне значення одержаних результатів, подано відомості щодо апробації та публікації результатів дослідження.

У першому розділі *«Теоретичні засади еволюції та інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості»* досліджено етапи промислового розвитку та узагальнено фактори еволюціонування промисловості (с.

39-56); визначено концептуальні засади інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 57-73); розглянуто світовий досвід державної політики регулювання інвестиційних процесів на різних етапах промислово-технологічного розвитку (с. 73-95).

У другому розділі *«Методологія дослідження процесів інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості»* досліджено поняття і методологію модернізації та інноваційного розвитку промисловості (с. 100-126), механізми та інструментарій системи державного регулювання інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 126-144); визначальні тенденції Четвертої промислової революції та їх проекцію на формування інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 145-165).

У третьому розділі *«Аналіз стану інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України»* здійснено аналіз стану промисловості України в умовах переходу до нових технологій, (с. 171-201), досліджено сучасні проблеми впровадження технологій Четвертої промислової революції та Індустрії 4.0. в Україні (с. 202-217); розроблено модель для аналізу та оцінювання інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості та здійснено оцінку рівня інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості регіонів України (с. 218-236).

У четвертому розділі *«Обґрунтування засад державного регулювання інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України»* розроблено та запропоновано концепцію розвитку промисловості України на засадах «Індустрії 4.0» (с. 243-264); виявлено шляхи удосконалення державної промислової політики як інституційного базису інвестиційного забезпечення функціонування та інноваційного розвитку промисловості країни (с. 264-286); формалізовано застосування програмно-цільового підходу до інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України (с. 287- 315).

У п'ятому розділі *«Пріоритетні напрями інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України»* визначено напрями розвитку сфери науково-технологічної діяльності із впровадженням нових технологій в Україні

(с. 319-332); сформовано механізм венчурного фінансування інноваційної діяльності, реалізації інвестиційно-інноваційних проектів (с. 333-360); впроваджено механізм публічно-приватного партнерства в інвестиційному забезпеченні інноваційного розвитку промисловості (с. 361-373).

Наукова новизна дисертаційного дослідження полягає, зокрема, у наступних конкретних результатах, отриманих особисто дисертантом (у порядку викладу матеріалу):

- застосовано технологічно-еволюційний підхід до дослідження промислового розвитку в аспекті ідентифікації взаємозв'язку та взаємозалежності його етапів, що обумовлюється як інноваційно-науковими, техніко-технологічними чинниками так і економічними, суспільно-історичними подіями, а узагальнення тенденцій еволюціонування виявило фактори безпосереднього впливу на стан розвитку промисловості, формування та стратегічне спрямування яких забезпечить досягнення більш високого її техніко-технологічного рівня (с. 55;

- застосовано комплексний підхід до формування ключових векторів інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку таких як: інноваційно-технологічне оновлення промислового комплексу із метою переходу на новий рівень технологічного устрою; зміну структури інвестицій відповідно до процесів розвитку промисловості; реалізацію політики локалізації впровадження технологічних інновацій, що дозволяє обґрунтувати стратегічні інструменти державної промислової політики спрямовані на інвестиційне забезпечення системного техніко-технологічного розвитку промисловості (с. 70-72);

- автором з'ясовано сутнісні характеристики поняття інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку як сукупності механізмів, методів, засобів, інструментів державної економічної політики, а також єдності дій держави, бізнесу та суспільних ринкових інститутів із метою формування, залучення, акумулювання, інвестиційних ресурсів та їх розподіл, спрямування на фінансування проектів інноваційного, техніко-технологічного розвитку промисловості країни, забезпечення її переходу на новий більш високий рівень технологічності, що на відміну від існуючих визначає пріоритетність впровадження механізму публічно-приватного

партнерства як ключового у інвестиційному забезпеченні ефективного промислового розвитку (с. 73);

- розроблено механізм інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України із ідентифікацією його складових: об'єктів, суб'єктів, мети, принципів, функцій, нормативно-правового, інституційного, інформаційного, інфраструктурного забезпечення процесів функціонування; із урахуванням впливу механізмів та інструментарію державного регулювання інвестиційного забезпечення інноваційного промислового розвитку та дії ринкових та внутрішньо господарських механізмів інвестиційного забезпечення, форм та засобів їх реалізації, що разом складають концепт інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 135);

- узагальнено комплекс механізмів інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості, а саме: інституційно-правового, економічного, організаційного механізмів та інструментарію за кожним із них, який додатково містить механізм технологічної інтеграції застосування якого забезпечуватиме пріоритетне інноваційно-технологічне впровадження змін та є необхідним в державному регулюванні інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 143);

- окреслено проекцію інвестиційного забезпечення інноваційного промислового розвитку, яка дає можливість виявити найбільш пріоритетні напрями-вектори сучасних індустріальних змін, а формування та реалізація державної політики за цими напрямками визначає зміст фінансово-інвестиційної підтримки впровадження інновацій у розвитку промисловості країни (с. 161-162);

- автором сформовано модель розрахунку Індексу інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України, за окремими регіонами (областями) та загального інтегрального Індексу інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості, який характеризує різні аспекти інноваційної діяльності і може застосовуватися із метою оцінки стану інвестиційного забезпечення інноваційного техніко-технологічного розвитку як окремих регіонів так і України, в цілому (с. 231);

– обґрунтовано концепцію та методологічні положення розвитку промисловості України на засадах «Індустрії 4.0» в умовах Четвертої промислової революції як систему фундаментальних постулатів, що формалізують мету, основні цілі, основоположні принципи, напрями розвитку, а також перелік державних цільових програм для подальшого впровадження дій за визначеними напрямками, які формують нову концептуально-методологічну парадигму розвитку промисловості «Індустрія 4.0.» в Україні (с. 243-263);

– науково обґрунтовано впровадження системного підходу до удосконалення інституційного базису розвитку промисловості «Індустрії 4.0» з реалізацією змін державної промислової політики, структурної політики, удосконаленням інституційної, інвестиційної, фінансово-кредитної, науково-технічної, інноваційної, кадрової і регіональної політик; нормативно-правового забезпечення промисловості, що формує концептуальний базис високотехнологічного промислового розвитку, активує процеси зміни структури національної промисловості зі зростанням часток високотехнологічних галузей та розвитком нових галузей, виробництвом товарів імпортозаміщення, зміною структури експорту та імпорту продукції, цифровізацією промисловості, сприятиме розбудові вертикально і горизонтально інтегрованих промислових комплексів (с. 264-286);

– сформовано структурно-ієрархічний комплекс державних цільових програм розвитку промисловості України на засадах «Індустрії 4.0», що є «деревом» цільових взаємопов'язаних стратегічних рішень, реалізація яких, на відміну від існуючих підходів, забезпечить впровадження системного оновлення та розвитку за чотирма базовими напрямками державних цільових програм: розвитку наукових досліджень в сфері інноваційних технологій; розвитку промисловості України «Індустрія 4.0»; розвитку інститутів спільного інвестування; та розвитку відновлюваної енергетики та енергетичної системи «Енергія 4.0»; запроектоване у часі впровадження та реалізація яких дасть можливість ініціювати та реалізувати пріоритетні проекти створення інновацій, їх впровадження на оновлених промислових потужностях, забезпечить зростання інвестиційної активності та формування потужного інвестиційного середовища на засадах публічно-приватного

партнерства, дасть можливість розбудувати незалежну збалансовану енергетичну систему, що разом забезпечуватиме розвиток промисловості як основи сталого функціонування економічної системи країни, високого рівня її економічної безпеки та майбутнього розвитку (с. 287-308);

- формалізовано програмно-цільовий підхід, що дає можливість прийняти та реалізувати планові рішення в інвестиційному забезпеченні інноваційного розвитку промисловості України завдяки застосуванню системи та елементів програмно-цільового планування (с. 287-289);

- визначено напрями, заходи та інструменти державної політики в регулюванні та стимулюванні розвитку сфери науково-технологічних розробок із впровадженням нових, революційних технологій, що складаються із трьох основних ключових компонент: забезпечення державної підтримки та стимулювання науково-технічної діяльності; сприяння у просуванні новостворених інновацій в промислове виробництво; формування та розбудови екосистеми «Індустрії 4.0»; комплексне, системне впровадження яких дасть можливість перевести інноваційну діяльність в Україні на новий рівень високотехнологічного цифрового розвитку та забезпечить потужну інтеграцію, промислове впровадження новостворених інновацій, зміцнити взаємозв'язок науки, освітньої сфери та промислового виробництва і на його основі розбудувати нову потужну національну екосистему «Індустрії 4.0» в Україні (с. 319-332);

- автором встановлено інституційно-організаційний механізм державного регулювання венчурного інвестування як сукупність дій, заходів державного регулювання із застосуванням інструментів інституційного, нормативно-правового регулювання, організаційного забезпечення, стимулювання розвитку венчурного фінансування, що включає механізми: акумулювання ресурсів, розподілу ресурсів, контролю та повернення інвестицій, комплексне та системне застосування яких дасть можливість розбудувати механізми венчурного фінансування інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості країни (с. 340);

- набули подальшого розвитку особливості застосування інструментів державного регулювання венчурного інвестування які відрізняються поєднанням та

узгодженістю і включають інструменти інституційного, нормативно-правового регулювання інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку; організаційного забезпечення та державного стимулювання розвитку венчурного фінансування, і внаслідок цього створюють передумови розвитку венчурного інвестування, формування його нормативно-правового поля для захисту інтересів всіх учасників інвестування та умови постійного надходження інвестицій в процесі інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості (с. 344);

– розроблено механізм формування інституційного базису впровадження публічно-приватного партнерства, із визначенням основних принципів його розбудови та дії, суб'єктів-учасників, їх функцій, що дасть можливість сформулювати в країні поле взаємодії держави, наукових інститутів, промисловості, бізнесу, фінансової сфери, міжнародних організацій, суспільства та забезпечить реалізацію цільових державних проектів та програм розвитку промисловості із залученням і цільовим спрямуванням як зовнішніх так і внутрішніх інвестиційних ресурсів (с. 364);

Основні положення дисертації, висновки та пропозиції, що наводяться як логічний підсумок проведеної автором роботи, є достатньо повними та обґрунтованими з високим ступенем наукової аргументації.

3. Практичне значення одержаних результатів дослідження

Практична цінність сформульованих у дослідженні висновків та рекомендацій підтверджується використанням його наукових положень, висновків і здобутків державними органами, науковими установами у діяльності з інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості країни. Зокрема, результати дисертаційної роботи впроваджені у практичну діяльність та використовуються при проведенні моніторингу інноваційного розвитку промисловості у діяльності Громадської організації «Інститут соціального і економічного розвитку» (Акт № 80/20 від 29.12.2020 р.).

Науково-практичні положення дисертації прийнято до уваги та використано Державною установою «Інститутом досліджень науково-технічного потенціалу та

історії науки ім. Г.М. Доброва» НАН України (довідка №18/21 від 28.01.2021р.), а також в діяльності «Центру інновацій та технологічного розвитку» НАН України при ДУ «Інституті досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва» (довідка № 23/21 від 28.01.2021р.).

Висновки та пропозиції щодо інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України використані Донецьким науковим центром НАН України і МОН України в ході розробки Стратегії «Платформи сталого розвитку вугільних міст Донецької області» в рамках проектів «Економічна підтримка Східної Європи» (проект ISAID); «Нова енергія – нові можливості для сталого розвитку Донбасу» (Germanwatch, ГО «Альтернатива», ГО «Екодія»); FORBIZ|EU4Business – створення кращого бізнес-середовища» (довідка № 201/1 від 25.06.2021 р.).

Наукові результати та практичні рекомендації, що містяться у дисертаційному дослідженні впроваджені у діяльності Українського союзу промисловців та підприємців України» (довідка №30/16-1 від 30.06.2021 р.). Матеріали дисертаційного дослідження використано в роботі Інституту економіки промисловості НАН України при підготовці науково-аналітичної записки «Оцінка інноваційної діяльності регіональних промислових комплексів України» в рамках НДР «Формування інституційного середовища модернізації економіки старопромислових регіонів «України» (0118U004490, 2018-2021 рр.), які надіслано Міністерству освіти та науки України, лист №127/11 від 19.01.2021 р. та Міністерству розвитку громад та територій України, лист № 127/10 від 19.01.2021 р. (довідка № 127/256 від 6.07.2021 р). Також результати дослідження використані в діяльності Комітету Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу, при розробці рекомендацій щодо інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України (довідка № 04-20/16-2021/223462 від 07.07.2021 р.). Розроблені науково-практичні результати знайшли практичне застосування у діяльності Директорату стратегічного планування та європейської інтеграції Міністерства інфраструктури України (довідка №28/21 від 11.01.2021 р.). Наукові положення та розроблені пропозиції використані у діяльності

Науково-дослідного інституту економічного розвитку (НДІЕР) (довідка №63-с від 09.07.2021 р.) та Східноєвропейського центру фундаментальних досліджень (СЦФД) (довідка №125/21 від 12.07.2021 р.).

Результати дослідження також використовуються у навчальному процесі на кафедрі управління фінансово-економічною безпекою Університету економіки та права «КРОК» при викладанні дисциплін «Антикризове управління організацією», «Інноваційний менеджмент в системі економічної безпеки» (довідка № 34/13 від 14.06.2021 р.).

4. Повнота викладення результатів дисертації в опублікованих працях

Результати дисертаційного дослідження пройшли достатню апробацію на науково-практичних конференціях різного рівня. У цих публікаціях у повній мірі викладені усі наукові результати, отримані дисертантом. В опублікованих автором роботах знайшли відображення положення, висновки та рекомендації сформульовані в дисертації (45 наукових праць, з них 1 авторська монографія, публікація у колективній монографії, 25 статей у наукових фахових виданнях, у тому числі 18 у наукових фахових виданнях України, внесених до реєстру міжнародних наукометричних баз даних, 18 публікацій тез доповідей). Результати досліджень та рекомендації дисертаційної роботи доповідалися та схвалені на 18 науково-практичних конференціях та засіданнях круглих столів. Опубліковані автором роботи повною мірою відображають основні аспекти дисертації. Можна зробити висновок про оригінальність, самостійність та наукову новизну роботи, використання автором власних підходів до розв'язання цілої низки питань.

Автореферат дисертації Кириченко О.С. у повній мірі відображає зміст, структуру, основні положення, висновки і рекомендації, які виносяться на захист, і є ідентичними результатам дисертаційної роботи.

Ознайомлення з друкованими працями здобувача підтверджує достатній рівень відображення результатів дисертаційної роботи у фахових виданнях та авторефераті. Кількість, обсяг і якість друкованих праць надають авторові право публічного захисту дисертації.

5. Дискусійні положення та зауваження до дисертації

Загалом позитивно оцінюючи досягнуті автором наукові результати, фаховість роботи та її практичне значення, слід зауважити, що дисертаційне дослідження не позбавлене певних недоліків, а деякі положення вимагають більш глибокого опрацювання та уточнення:

1. У підрозділі 1.1. ґрунтовно досліджено етапи промислового розвитку та здійснено теоретичне узагальнення факторів еволюціонування промисловості, проте на нашу думку автору доцільно було б зосередити увагу на суспільно-історичних трансформаціях, які діяли в ці періоди та здійснювали безпосередній вплив на економічний розвиток (с. 39-56).

2. У підрозділі 1.2. (с. 57-73) детально та повно досліджено концептуальні засади інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості, проте вважаємо, що доцільно було б навести історичні та інституційні етапи формування цих засад в Україні.

3. У підрозділі 1.3. розглянуто світовий досвід державної політики регулювання інвестиційного забезпечення на різних етапах промислово-технологічного розвитку, базуючись на дослідженнях провідних країн світу таких як США, Японії, Німеччині, Великобританії, Франції, Швеції, проте на нашу думку, доцільним було б дослідження таких країн, як Польща, Чехія, Угорщина та інших (с.73-95), що є більш близькими за рівнем економічного розвитку до України, і вже за цими результатами формулювати висновки.

4. У підрозділі 2.1. ґрунтовно висвітлено методологію дослідження модернізації та інноваційного розвитку промисловості (с. 100-126), проте, на нашу думку, серед представлених наукових підходів варто було б більш повно розкрити особливості та відмінності еволюційного та ліберально-еволюційного підходів.

5. На рис. 2.2. «Механізм інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості» (с. 135) представлено внутрішньо господарські механізми інвестиційного забезпечення, проте не достатньо розкритими є їх сутність, характеристики та дія.

6. У підрозділі 3.1. в процесі аналізу стану промисловості України в умовах переходу до нових технологій на наш погляд, варто було б здійснити порівняння показників стану та розвитку України (економічного, техніко-технічного, інноваційного розвитку та інвестиційного забезпечення промисловості у впровадженні технологій Індустрії 4.0) з іншими близькими за економічним розвитком країнами (с. 171-201).

7. У представленому на рис. 4.3 (с. 297) алгоритмі розробки та реалізації державних цільових програм розвитку промисловості не наведено, які саме структури є розробниками цих програм та їх виконавцями, що не дає можливості зрозуміти, хто має розробляти ці програми, а хто їх виконувати.

8. У підрозділі 3.3. доцільним було б наведення графічного відображення алгоритму формування та розрахунку моделі визначення Індексу інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості регіонів України, що складається із декількох послідовних етапів (с. 227-230).

9. У підрозділі 5.2 представлено формування та впровадження механізму венчурного фінансування інноваційної діяльності, реалізації інвестиційно-інноваційних проектів, проте поза увагою автора залишилися невисвітленими причини, які перешкоджають впровадженню механізму венчурного фінансування в Україні (с. 333-351).

10. На рис. 5.4. (с. 344) наведено інструменти інституційно-організаційного механізму державного регулювання венчурного інвестування в інноваційну сферу, забезпечення інноваційного розвитку промисловості за трьома основними групами (інструменти інституційного-правового регулювання венчурної діяльності; інструменти організаційного забезпечення здійснення венчурної діяльності; інструменти державного стимулювання розвитку венчурного фінансування), проте не достатньо розкритими залишилися етапи, послідовність впровадження цих інструментів та їх взаємодії в вирішенні завдань державного регулювання венчурного інвестування в інноваційну сферу.

Разом з тим, висловленні зауваження та дискусійні моменти не мають суттєвого впливу на загальне позитивне враження від дисертаційного дослідження: зміст

визначається логікою викладення, обґрунтованістю подання матеріалу та виваженістю висновків. Робота є комплексним дослідженням і відзначається системністю та доказовістю основних положень дисертації.

6. Загальний висновок

Дисертаційна робота Кириченко Оксани Сергіївни «Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку промисловості України» є одноосібною, логічно побудованою, завершеною науковою працею, яка містить вирішення актуальної наукової проблеми, суть якої полягає у необхідності розробки і обґрунтування теоретико-методологічних засад та науково-практичних рекомендацій щодо інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку промисловості України.

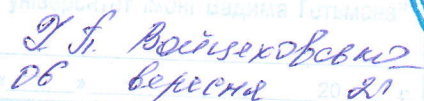
Тема роботи є актуальною та відповідає паспорту спеціальності 08.00.03 – «Економіка та управління національним господарством (економічні науки)». Дисертаційна робота «Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку промисловості України» за науковою новизною, змістом, обсягом, теоретичним і практичним значенням та оформленням відповідає вимогам пунктів 9, 10, 12, 13, 14 «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника», затвердженого Постановою КМУ № 567 від 24.07.2013 р. (зі змінами), а її автор Кириченко Оксана Сергіївна, заслуговує на присудження наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.03 – «Економіка та управління національним господарством (економічні науки)».

Офіційний опонент:

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри європейської економіки і бізнесу
ДВНЗ «Київського національного економічного
університету імені Вадима Гетьмана»

 С.І. Ткаченко

06 вересня 2021